

Tredje söndagen i Påsktiden

Den gode herdens söndag

Hes 34:23-31; Hebr 13:20-21; Joh 10:11-16; Ps. 33:1, 18-22

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Man kan, med fog, säga att det i människan är nedlagt driften att sträva; att vilja mer och vidare. I detta finns, naturligt, ett moment av följande. Hon följer i sin strävan ett mönster och följer också sådant – eller sådana – som kan leda henne att nå längre. Detta har givits oss: viljan och att sträcka sig mot det som är högre.

Detta är inget konstigt. Vi har, i Guds alla heliga, förebilder. Vi ser dagligen exempel och vi är i oss själva exempel på att vilja vidare; växa, utvecklas och mogna. Tyvärr och allt för ofta är detta växande kopplat till det jordiska; till pengar, makt och inflytande. Exempel på detta saknas inte heller då självhävdelse, girighet och roffarmentalitet tycks vara de ledstjärnor som styr och – förr eller senare – avslöjas.

Den centrala frågan blir vem vi låter oss influeras av; vem vi väljer att följa.

Temat denna söndag, den tredje söndagen i påsktiden, är *Den gode Herden*. Tre ord: *Den* som pekar ut *en* [singularis] specifik, som är *god* och som står i ett särskilt förhållande till andra i egenskap av att vara *herde*.

Observera att det här inte är tal om en i allmänhet god ledare. Inte heller om flera ledare, som kan vara goda, eller ha andra kvaliteter. Det är fråga om en enda; en som är god; en som är herde.

Uttrycket ”den gode herden” implicerar samtidigt att det finns, eller kan finnas, andra som vi har möjlighet att följa. Också andra som är annat än goda. Och just ordet ”följer” är här av största intresse. I herde-skapet finns en inneboende reciprocitet; en ömsesidighet. En herde förutsätter att det finns något att vara herde för; en flock. Och en flock behöver en herde; någon som ser efter och mår om, leder, räddar och går i täten. Någon som samlar och inte räds att stå upp för och skydda när splittraren lockar. Herden förutsätter följare och följare förutsätter en herde.

Människan är följare. Alla följer någon. Många tror dock att de inte följer utan leder sig själva – precis så som den moderistiska människan lär sig att det måste vara att vara en person. Också det är ett följarskap men under ett ledarskap som är bedrägligt. Den ledaren vill ju inte träda fram själv utan låter följaren tro att han inte finns. Den ledaren har också ett namn...

Att vara en följare innebär att jag accepterar en tillhörighet; att jag väljer att höra till och att lyssna [till den jag väljer att följa]. Att låta sig ledas handlar om tillit. Det handlar om ett val. Jag kan välja antingen att betala för att få tillhöra; att leja en ledare, eller att acceptera den av Gud givna gode Herden. Och det med den vetskapen att den lejde herden; den jag betalar att följa inte kommer att stå kvar där i tåten den dagen vargen kommer. Men den gode Herden är där alltid. Oavsett om jag ”betalar” eller inte. För han ger sitt liv för sin hjord.

Och han gav sitt liv för sin växande hjord i alla tider. Det vet vi nu i påsktid. Han dog inte bara för de tolv närmsta eller för den samtida vidare kretsen. Han vänder sig, i dagens evangelietext, till de närmsta och säger: ”Jag har också andra får som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så ska det bli en hjord och en herde.”¹

Hans död och uppståndelse sprängde inte bara riksgränser utan också tidens barriärer: Han dog också för oss i vår tid.

Han gick omkring i alla städerna och byarna; han undervisade och förkunnade; han botade sjukdomar och krämpor och när han såg folkskarorna förbarmade han sig över dem, för de var härjade och hjälplösa får utan herde.² Och just nu funderar du på att nästa mening jag yppar är att detta är giltigt även för oss i vår tid. Helt rätt: Också idag är vi drabbade av sjukdomar och krämpor. Också idag förkunnar vi Evangeliet. Också idag förbarmar han sig över oss och är den gode Herden.

Också vi kommer att lyssna till hans röst. Lyssna till: höra till.

Han sade till de första lärjungarna: ”Kom och följ mig, så ska jag göra er till människofiskare.” Och de lämnade genast sina nät där på stranden och följde honom.³ Till dem han idag kallar till att bli människofiskare säger han likadant: Kom och följ mig! Och till alla, oavsett sida riksgränsen, säger han: Lyssna på mig, betala inte dyra pengar för att leja ledare. Acceptera att du hör till mig. Tro och du skall också bryta tidens barriärer och ha evigt liv.

¹ Joh 10:16

² Matt 9:35-36

³ Matt 4:19-20